

sætning af Værdier 11,35 Mill., og de egentlige Forbrugsskatter ere kun 48 Mill., i det hele 73 $\frac{1}{3}$ Mill. Men dertil kommer, at naar det ærede Medlem staar saa forfærdelig uvilligt overfor disse Skatter og taler om det voksende Skattetryk, saa skal jeg først og fremmest gøre opmærksom paa, at dels er dette ikke noget særligt betegnende for Forbrugsskatterne, men der er tillige den Ting at bemærke, at Befolkningen slet ikke har faaet ny Byrder. Det er, fordi Befolkningen har haft bedre Raad til at forbruge mere, at den er kommen til at betale mere i Skat. Det er ikke af den Grund, at der er kommet ny Byrder, som man skulde tro efter det ærede Medlems Udtalelser. Og saa maa jeg i øvrigt gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at man ikke blot maa regne med Statsskatter, men at Kommune- og Statsskatter ere et økonomisk Hele, der nu en Gang hører sammen, saaledes at naar jeg betaler Skat, nærer jeg virkelig den samme Uvillie overfor Statens Rodemester som overfor Kommunens Rodemester; de ere lige usympatetiske Gentlemen begge. De pine mig lige meget, og det gøre de overfor alle Borgere. Derfor maa de Herrer betragte Kommuneskatter og Statsskatter som et samlet Hele. Og i saa Tilfælde vil det ærede Medlem se, at Kommuneskatterne ere voksede til 50 Mill. og ere altsaa fuldt saa trykkende som Forbrugsskatterne, og de egentlige Forbrugsskatter ere kun knapt 50 Mill. ud af en samlet Skattebyrde paa 125 Mill., medens alle andre Skatter, som det ærede Medlem med megen Ret vilde kunne kalde direkte Skatter, ere 75 Mill. Med andre Ord: Kun $\frac{2}{5}$ af hele Landets Skatter falde paa Forbrugsskatterne. I øvrigt er det en meget stor Fejl, naar det ærede Medlem tror og paastaar, at Toldskatterne i væsentlig Grad ere Skatter, der trykke de fattige, det er en delvis urigtig Ting. Toldskatten er ganske vist ikke en egentlig Indkomstskat og virker ikke fuldstændig saaledes, men er dog saare langt fra at virke som Kopskat. I det hele og store virker den parallelt med Forbruget, og Forbruget er hos de fleste Mennesker — vi Danske ere maaske ikke saa fornuftige her, som vi burde være — parallelt med Indtægten. Ville de Herrer tage de samlede Skatter, ville De se — det siger jeg i Anledning af en Bemærkning af den højtærede Finansminister —, at Landets Skatter ere 125 Mill. Kr. Det vil sige 16 pCt. af en Nationalindtægt paa ca. 800 Mill. Kr. Det er en noget anden Skatte-

byrde end den, den højtærede Finansminister kom til at berøre. 16 pCt. Skattebyrde af Indtægten er efter min Mening en meget god Skattebyrde, som vi kunne være fuldt ud tilfredse med, og vi behøve ikke at ønske mere; Skattetrykket er i øvrigt 50 Kr. pr. Individ og 250 Kr. pr. Familie, hvad der maa siges at være en tilstrækkelig høj Skattebyrde. I øvrigt burde det ærede Medlem — det ønsker jeg at sige, inden Toldloven kommer til Behandling — naa til at forstaa, at det nytter ikke, at vi nok saa meget jamre os over Tolden; for det første, fordi den Jammer ikke fuldt ud er paa sin Plads, og for det andet, fordi der er det fiskale Hensyn, at ingen Finansminister i Verden, heller ikke det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds, naar han en Gang bliver Finansminister, vil og kan opgive Tolden, navnlig en Finansminister, der som det ærede Medlem skal bruge saa overordentlig mange Penge til at indfri sine mange Løfter med. Derfor maa jeg overhovedet komme med en Advarsel til andre Partier, og jeg maa have Lov til at give den til ærede Medlemmer af mit eget Parti, hvis Valgtaler paa nogle Møder for saa vidt have baaret Præget af nogen Misforstaaelse; man har ment at skulle gøre sig populær ved at love visse Nedsættelser i Tolden. De Herrer maa huske, at hele Toldmaskineriet koster saa meget, at vi lige saa godt kunne bruge det i det Omfang, vi nu bruge det, og at der ikke vilde være vundet saa overdrevent meget for Befolkningen ved Nedsættelser sely i betydelig Grad af den ene eller den anden Art. Dertil kommer, at ved en eventuel Nedsættelse maa de Herrer huske paa, at vi ere aldrig sikre paa, om en Nedsættelse virkelig virker til Gavn for selve Forbruget. Jeg skal nævne Kaffe, hvor der er foreslaaet en Nedsættelse af 7 Øre pr. Pund. For dem, der købe $\frac{1}{8}$ Pund ad Gangen, og dem er der jo mange af, er jeg ikke sikker paa, om den ene Øre, ja, det er ikke en Gang en Øre, der bespares, overhovedet kommer til at naa dem. De Herrer maa huske den Ejendommelighed, der er baade ved Detailpriserne og alle Handelspriserne, at naar Told paalægges, løbe Handelspriserne i Reglen lidt foran, men naar den nedsættes, er det meget sjældent, at de følge Tilbageslaget. Saaledes er jeg slet ikke sikker paa, at disse Nedsættelser have den Værdi, som de Herrer, der agitere for Toldnedsættelser, tro, og derfor vil jeg have Lov til at komme med en Advarsel